

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Brevis Institvtio De Salvtari Poenitentia Peccatoris

Viexmont, Claude de

Coloniae Agr., 1725

VD18 1361598X

Cap. III. Quòd peccator non debet vereri, peccata sua confiteri Sacerdoti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-50113](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-50113)

QVOD PECCATOR NON DE-
BET VERERI, PECCATA
SVA CONFITERI
SACERDOTI.

CAP. III.

AT fortè erubescis, ne si enormia peccata tua confitearis: Sacerdoti cui hæctenus vir bonus & honestus visus es, posthac peccator videaris: sicque ei appareat tua hypocrisis. **R.** Imò, frater charissime, Sacerdos quò maiorem tuam videt confusionem, eò maiorem tibi præbere nititur consolationem: quò grauiora peccata ex te audit, eò maiorem tibi veniæ spem facere satagit: ad Dominum intercedit pro peccatis tuis, in quo pro te ei persoluit partem satisfactionis. Vbi pater familias est largus, dispensator non debet esse parcus: vt si pœnitenti tibi Deus est benignus, Sacerdos tibi non sit austerus.

Confessarius
grauissimi
peccatoris.

Sed esto, quod is malam de te posthac habiturus sit opinionem. Est ne Sacerdotis bona de te opinio maius bonum, quàm sit æterna beatitudo, & digna, vt pro eius conseruatione incurrenda tibi sit æterna damnatio? an in opinione Sacerdotis summam tuam felicitatem constituis: te beatum putans & felicem, si Sacerdos bonam de te habeat opinionem? Ecce parati sunt diaboli, vt te rapiant ad inferni pœnas, & de Sacerdotis opinione cogitas? Si Sacerdos peccata non haberet, erubescere posses, si peccata tua ei manifestares. Homo est, sicut & tu, humani à se alienum nihil pu-

Confessarii
mala de
confitente
opinio.

Confessarius
est æquè
peccator vt
confitens.

tat: in similibus aut lapsus est, aut labi potest.

De poenitentia distinct. 6.

Quod si forsan vereris, ne reuelet sibi dicta sub sigillo confessionis. Gregorium audi: Sacerdos (inquit) ante omnia caueat, ne de iis, qui ei confitentur peccata sua, alicui recitet, quod ea confessus est, non propinquis, non extraneis, neque (quod absit) pro aliquo scandalo: nam si hoc fecerit, deponatur, & omnibus diebus vitæ suæ ignominiosus pergat. Iam vides, quod Sacerdos ea quæ in confessione scit, minus scit, quàm quæ ipse nescit. Quæ enim nescit, scire potest, & ea reuelare: quæ autem in confessione scit, etiam si aliunde sciuerit, ea tamen ratione scandali reuelare non ausit.

An forsan solum erubescis peccata tua enormia confiteri. Nescis, frater charissime, quia hæc erubescencia tibi data est in medicinam peccatorum, & emendationis auxilium: & tu eam conuertis in toxicum, & absolutionis peccatorum obstaculum? Ideo enim iuberes confiteri peccata, vt erubescenciam habeas pro poena. Multum satisfactionis persolueris, si huic tuæ erubescencie dominans, nihil eorum quæ commisisti, Dei vicario negaueris. An momentanea illa erubescencia, quæ cum ipsa prolatione cum sonitu verborum confessionis fugit, impediet, ne ad illa cælestis Hierusalem ascendas gaudia, & ad inferni te detrudet supplicia? Melior est modica amaritudo in faucibus, quàm æternum tormentum in visceribus. O magna peruersitas: non puduit inquinari, & pudet ablui? non erubuisti peccare in con-

Erubescencia proposita.

spe-

spectu Creatoris, & in conspectu creaturæ
 confiteri erubescis? fœdus & verecundius est
 peccatum committere, quàm iam commissum
 confitendo detegere. Ei, cum quo peccasti,
 de peccato tuo non erubescis colloqui, vn-
 de nil commodi potes reportare: & Sacer-
 doti illud erubescis confiteri, à quo potes ab-
 solutionem recipere: Non solus es, qui pec-
 cata tua noscis, & tamen quasi solus scires,
 ea occultare conaris? Plerunque dum malefeci-
 ris, damnabiliter exultas & palam gloriaris: &
 malefacta tua vni salubriter confiteri erubescis?
 Erubescis ab animæ tuæ Medico petere sanita-
 tem, cum non erubescat mendicus à ditissimo
 quoque petere eleemosynam? Grauiissima alio-
 rum peccata non erubescis palam detrahendo
 diuulgare ad tuam damnationem, & soli Sa-
 cerdoti vereris peccata tua in secreto confite-
 ri ad tuam salutem?

Ex superbia cordis nascitur, hæc tacitur-
 nitas criminis? dum non vis talis appa-
 rere in conspectu Presbyteri, qualem te ex-
 hibes in conspectu Dei. Omnes peccatores
 sumus, & Dei gratia indigemus: quòd si nos
 peccatum non habere dixerimus, nosipfos se-
 ducimus, & veritas in nobis non est. Tu ve-
 rò vni Sacerdoti peccator videri non vis, & te
 à communi omnium peccatoris nomine exclu-
 dis? quòd si te talem agnoscis, cur talis non
 videberis? imo & bonarum mentium est ibi
 agnoscere culpam, vbi non est culpa: simula-
 ta autem æquitas duplex est iniquitas. Melior
 est in malefactis humilis confessio, quàm in

simile.
 Taciturni-
 tas criminis
 est super-
 bia cordis.

Superbia
 est nolle
 confiteri.

Chrysoft.

Si sufficeret
 fides cordis,
 non creasset
 tibi Deus os.

Hic tan-
 quam ali-
 quod sepul-
 chrum de-
 albatum,
 intus omnia
 putida, fo-
 ris verò ficta
 ac simulata.

1. Ioan. 1.

Simulata

æquitas, est
duplex ini-
quitas.

Publicanus
Lucæ 18.

Pharisæus.

Dauid.
2. Reg. 11.

Paulus.
1. Timot. 1.

Magdalena
Lucæ 7.

benefactis superba gloriatio. Hæc sunt veræ
humilitatis testimonia, & peccatum suum a-
gnosceret, & agnitum voce confessionis aperi-
re. Tu verò bonus videri, non esse; malus
esse, & non videri vis? & instar primorum pa-
rentum verborum tergiuersatione peccata tua
leuigare contendis: & sicut Cain tua peccata
reticendo suppressere quæris? dum publica-
nus eum, quem occulta non fugiunt, placare
voluit, confiteri se peccatorem non erubuit, &
sic iustificatus descendit. Phariseus verò dum
magis videri quam esse iustus optauit, si qua
prius in eo fuerant merita, perdidit, & pecca-
ta sua adauxit. Dauid non solum Prophetæ
Nathan peccatum suum confessus est, dicens:
Peccaui Domino, sed etiam illud toti mundo
detexit, & de eo psalmum Miserere mei Deus,
conscriptit. Paulus non solum vni sua pecca-
ta detexit, sed etiam toti mundo ea publicauit:
Prius (inquit) blasphemus fui, & persecutor, &
contumeliosus, sed misericordiam Dei conse-
cutus sum. Maria Magdalena peccatrix illa
euangelica dum turpitudinis suæ maculas aspe-
xit, lauanda ad fontem misericordiæ cucurrit,
nec conuiuantes erubuit: & quia semetipsam
intus grauitè erubescibat, nihil esse quod for-
ris verecundaretur, credebat: considerauit, quid
fecerat, & moderari noluit quid faceret: super
conuiuantes ingressa est, non iussa venit, inter
epulas lachrymas obtulit. Perpende, quo pec-
cati dolore ardet, quam inter epulas flere non
pudet: momentaneam hominum verecundiam
non erubuit, & ore Domini audire meruit, Re-
mittuntur tibi peccata tua. Ita-

Itaque, frater charissime, non debes vereri peccata tua confiteri Sacerdoti, quin potius à te discedat damnabilis verecundia, & accedat salutaris impudentia, si tamen impudentia dicenda est verecunda confessio, cuius verecundia magna est peccatorum satisfactio. Peccator ad peccatricem illam euangelicam recur-
Magdalena imitanda
 re, ex ea confessionis exemplum tibi sume: Lucæ 7. eius exemplo quæ inuerecundè perpetrasti, ea ne verearis confiteri: vt cum ea audire merearis, Remittuntur tibi peccata tua.

QVOD DEO NIHIL EST OCCULTVM, ET IN FINALI IVDICIO REVELABIT ABSCONDI-
 TA CORDIVM.

CAP. IV.

Serue peccati, quò fugis? tecum te trahis, Conscientiæ vermis, quòcunque fugeris: non fugit te ipsum tua conscientia, non est, quò eat: sequitur te, imò non recedit à te. Peccata quæ fecit, intus sunt, quæ eam semper miserè angunt: & dum vermis remordens in ea non moritur, iam ex hac vita inferos suos ipsa patitur. Pus non cruciat postquam est ex vlcere egestum, sic nec peccatum remordet, postquam est in confessione detectum: & licèt peccati confessi grauis sit memoria, tamen si illud displicet, ea est fructuosa & satisfactoria. Tu autem assiduè & peccatorum tuorum conscientia angeris, & quia ea in corde vides, quòd nemo ea videat, suspicaris. Cogitatio-
rari